Ч. 93. Четвер 11 мая (28 цьвітня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поєдиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи міністерскі. — Босанцї в Празї. — Австрия а справа марокканьска. — Подїї в Мароккy. — З Балкану. — Ворохобня в Мехіку.

Стан здоровля міністра зелїзниць дра Ґломбиньского значно полїпшив ся а лікарі мають повну надію, що він небавком зовсім подужає. — Як звістно заступником міністра зелїзниць іменований п. Міністер для Галичини Залєский. Отже „N. fr. Presse" доносить, що іменоване міністра для Галичини Вячеслава Залєского хвилевим заступником міністра зелїзниць, порішило дві обставини а іменно по перше, що п. Залєский єсть міністром урядником а відтак що яко міністер без теки має найбільше можности займати ся управою ще одного міністерства.

З Будапешту доносять, що угорске міністерство торговлї буде подїлене на два міністерства, іменно будуть вилучені всї справи комунїкацийні і буде утворене окреме міністерство комунїкаций.

З Праги доносять: На пирі виданім в честь членів босаньско-герцеґовацкої палати торговельної виголосив Крамарж тоаст, в котрім висказав надію, що представителї Босни і Герцеґовини будуть часто стрічати ся з представителями ческого народу і будуть переговорювати з ними в дусї рівноуправнення всїх народів в сїй державі. Босанцї можуть завсїгди числити на Чехів, а Чехи сподївають ся, що і Босанцї будуть підпирати ідеали Чехів. Відтак висказав надію, що будуть навязані не лиш плятонїчні зносини і вийдуть на добро промислови цїлого ческого королївства.

Орґан францускої дипльоматиї „Journ. des Debats" старає ся доказувати, що австрийска і нїмецка праса пруть конче до ревізиї договору в Альжезірас. Замітне то,—пише згадана ґазета— що постава австрийскої праси звязана більше або менше з нїмецкою. Наші віденьскі і угорскі товариші не криють ся зі своїми бажанями. Хотять запутаних, хотять, щоби межи Францією а Нїмеччиною пастали трудности. Тодї австрийский дісконтер предложить свої услуги з любеньким усьміхом. Схоче відограти ролю мужа, без котрого годї обійти ся, добродїя людскости.... і витягне руку по комісову заплату, по „фінансові" улекшеня на емісиї більших і менших позичок в Парижи... Треба лиш добре читати ті ґазети, всюди пробиває ся квестия факторства і факторного.

З Танджера доносять до берлиньского „Local Anzeiger-a": Французи лагодять ся до дуже довгої кампанїї. Люди, познакомлені з відносинами, припускають, що француска кампанія може потревати цїлі два роки. Тим пояснює ся факт, що войскові операциї Франциї ослонені великою тайною. Навіть француских кореспондентів не інформують о станї річий. З Казабляики не випускають Французи нїякої вісти. — Кореспондент згаданої ґазети, котрий одержав ті інформациї від віродостойної особи, подає дальше, що Французи ставлять вздовж побережа шанцї.

З Солуня доносять: Борба на турецко-чорногорскій граници в сторонах Берена і Ґусіня веде ся дальше. Повстанцї перервали телєґрафічні дроти в околици і заатакували турецкі відділи, але їх відперто зі значними стратами. Через Берлин знов наспіла в Константинополя вість, що Альбанцї розбили цїлий 58. баталїон турецкої піхоти. Серед погибших єсть також 61 християн.

„Бюро Райтера" доносить з Ель Пазо: Несубординация в рядах Мадери спричинила, що 150 повстанців заатакувало сильно місто Хуарец. Заняли не лиш кілька важних форпочтів, але перенесли борбу також до міста. Борба була кровава; припускають, що по обох сторонах згинуло 30 людий а кількадесять єсть ранених. В Ель Пазо убито 5 людий а 12 ранено. Часть повстанців пішла до Хуареца,

---

9)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербини).

(Дальше).

4.

Марієнбад, купелеве місце череватих.

Одного красного дня досьвіта вибрав ся я з Відня зелїзницею Франц Йосифа на коротку прогульку до Марієнбаду, щоби там, два тисячі стіп над уровенем Північного моря в тїни соснових лїсів зажити тої прохолоди, котрої потребу так дуже відчуває той, що в часї найбільшої спеки змушений сидїти між розпаленими мурами великого міста. Вже сама дорога туди, котра тепер триває лиш кілька годин, єсть чудово красна. Ось білїє ся здалека на горбі гордий замок Фравенберґ, що зі своїми вежами і вистаючими прибудовами нагадує трохи Віндзор. Зпишна споглядає він на край, що своєю ріжнородностию землї перевисшає всї инші сторони Австриї; то уложив ся терасами, то тягне ся филясто і горбовато та вкритий всюди лїсами і сіножатями, а через той край перепливають ручаї, в котрих вода чистенька мов кришталь. Місцевости зі своїми червоними дахами, що розложили ся там серед зеленї, виглядають мов варені раки між виноградовим листєм. Місцями поблискують ся озера, на котрих повнїсько гусий. Коли відтак приїхати до Пільзеня, можна там покріпити ся правдивим пільзеньским. Опісля пiднимає ся зелїзниця в гору; небавком стаємо серед зеленої вижини і видимо ту кітловину, що замикає в собі Марієнбад.

Чудесно тут досьвіта в сім купелевім місци. Гірска стїнка так висока, що сонце потребує споро часу, заким розігріє холодний воздух на споді долини та й все ще іде ся в тїни, хоч сине небо повисше множества вершків дерев вже давно розігріло ся від сонця. То осьвітлене і велика тишина роблять дуже поетичне враженє, а чоловік набирає таки дуже торжественного настрою, коли побачить несчисленне множество черевайків мужеского і жіньского рода, що задихані сунуть ся дорогами парку до жерела. У кождого звисає через плече на черево полякерований на чорно ремінець, на котрім висить скляночка до питя. Всї споглядають повні надїї на свою цїль, до котрої спішать, чи то єсть жерело Фердинанда чи т. зв. Хрестове або Крайцбрунен; оба они то ті великі добродїї, що відбирають череватим часть їх сала і додають їм сили на час найблизших бенкетів. Ті щасливі, котрим жиє ся мов богам, знають тілько біди, що Марієнбад і роскоші та суть щасливі. Підчас коли музика купелева, що кождого рана зачинає ся хоралом, виграває лагідні мельодиї, проходжують ся они по алеях, балакають одні з другими, уставляють ся довгим рядом перед Крайцбрунен або купують рожі, котрих тут велика маса. Панове і панї розповідають собі зовсім свобідно, як їм удає ся їх курация, відтак нагло уривають розмову, біжать з перепудженою міною мов би їх дуже притисло і щезають за якимись дверми, панї на ліво, панове на право. Коли відтак за якусь хвильку зійдуть ся знову, лице їх яснїє з радости і надїї.

Так, так, ґлявберска вода докаже чуда. Я зійшов ся був з одним паном, котрий казав менї, що вже від многих лїт не видить своїх колїн, бо живіт виріс єму за високий, але має надію в Бозї, що ще сего лїта буде міг з радостию побачити ся знову з ними. Але найбільше черевата людина, яку я коли видів в Марієнбадї та й взагалї в моїм житю, то була якась молода дама з Іспанїї. Від пяти лїт не виділа она вже своїх колїн і подобала більше на якусь кулю як на двоніжну людину. Коли хотїла зайти до своєї комнати, треба було отворати обі половини дверий а в алеях ношено за нею величезне широке крісло, на котре сїдала по кількох кроках, так єї мучила вага єї тїла. Яким способом перевезли єї сюди зелїзницею, не міг я довідати ся. З лиця не була товста, навіть можна би сказати, що була собі нїчого, лиш видко було якийсь сум на єї лици а то збільшало почутє яке мусів кождий відчувати для неї задля єї стану. З радостию довідав ся я опісля, що курация їй помогла і она з полекшанєм могла вернути до Іспанїї.

Один прилад грає в Марієнбадї дуже велику ролю; єсть то децимальна вага. Она то множеству людий наробила великої радости. Менї також. Бо то й дїйстно дуже потїшаючий вид дивити ся як на стільци уставленім на

щоби зажадати, аби місто піддало ся. Коли жадане то буде відкинене, можна сподївати ся нового атаку. Як зачувати дальше, ворохобники побили зовсїм форпочти союзного войска. В містї вижидають помочи. Мадеро з причини несубординациї свого войска єсть дуже пригноблений і жалує того, що стало ся та що попсовано его наміри в справі застановленя воєнних кроків. Союзне войско стріляло добре і обкидало ґранатами не лиш передні позициї революціоністів але також і дальші ряди стоячі близько перекопу де стояли мирові делеґати. Повстанцї під ослоною ріки відперли союзні войска до Хуарец а відтак впали до міста, де борба вела ся через чотири години.

Новинки.

Львів, 10 мая 1911.

— Стверджене смерти Івана Орта. Управляючий сенат уряду маршалківского, котрому як звістно прислугує право судейства над членами цїсарского Дому, оголосив дня 6 с. м. слїдуючий вирок:

„Доказ смерти уродженого дня 25 падолиста 1852 р., назвавшого ся Іваном Ортом а пропавшого від 12 липня 1890 р. архікнязя Івана Сальватора переведено. Доказано, що архікнязь не пережив дня 21 липня 1890 р. День той має ся уважати днем смерти. Куратора установленого для архікнязя в особі Леопольда Тельчера увільняє ся від его уряду“.

— Ліцитация. Дня 19 мая о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Броди публична ліцитация невідобраних товарів як: рум, меблї, машини до шитя, зелїза, рами і т. п.

— XVII курс для писарів громад сїльских зачне ся при краєвім видїлї дня 1 серпня с. р. Стараючі ся о приняте мають внести подане заосмотрене в потрібні документи (метрику уродженя, послїдне сьвідоцтво шкільне, сьвідоцтво моральности, сьвідоцтво здоровля, власноручно написаний короткий опис житя, евентуально і сьвідоцтво убожества) на руки дотичного повітового видїлу, котрий має его предложити краєвому Видїлови в реченци до 25 червня с. р. Поданя внесені просто до кр. Видїлу не будуть увзгляднені. Про близші услівя принятя можна довідати ся в канцеляриях повітового видїлу.

— Загальні збори „Народної Лічницї“ у Львові відбудуть ся в середу дня 24 мая 1911 о год. 5 по пол. в музею ч. 7 гр. кат. дух. семинариї у Львові з отсим денним порядком: 1) Отворене зборів, 2) звіт надзираючої ради, 3) звіт контрольної комісиї і 6) внесення членів. — О. Тит. Войнаровский, голова, о др. Йосиф Боцян секретар.

— Звичайні загальні збори членів товариства руских ремісників і промисловців „Зоря“ у Львові відбудуть ся дня 18 мая о год. 7 вечером у власнім домі при ул. Личаківскій ч. 20, о чім пп. членів сего товариства отсим повідомляє ся — Видїл.

— В Фільварках великих коло Бродів основано дня 7 с. м. „Січ“ на статутах „Сокола“. Вписало ся 64 члени і зложили вкладки. Кошовим вибрано І. Михалевича, атаманом А. Вонсовича. Товариство має вигляди на гарний розвій, а за приміром Фільварків підуть небавом і Старі Броди.

— Дрібні вісти. Гуцульский театр, котрому пощастило ся в Галичи, дає нинї, в середу представлене в Бориславі, а завтра в четвер в Самборі. — Василь Жизняк рядовий з 15 пп. і Мошко Крім recte Фінгер з 80 п. п. втекли з войска. — Жінка селянина з Довголуки стрийского пов., Феся Павлів, покинула чоловіка і втекла з якимсь Яворским мабуть до Америки. Чоловік єї віднїс ся до старостства в Стрию, а то до львівскої поліциї в цїли єї відшуканя. — За спроневірене заінкасованих гроший на шкоду союзної молочарнї і крадежі плаща арештувала поліция по двох роках 18-лїтного Михайла Залуского і той признав ся до вини. — З ґардероби Casino de Paris вкрадено п. М. Гайне костюм вартости 345 К. — Згублено волотий ковтюк висаджуваний брилянтами вартости 2000 К.

— Огні. В Самборі вчера около 10 години рано, саме підчас вибсрів до ради громадскої вибух огонь на кінци передмістя Завидівка і обняв 34 міских домів. Дім від котрого зачало горіти, то стара рудера при львівскім гостинци належача до Хаїма Шрайбера. Шкоду обчисляють на 100 тисячів кор. На час пожежі перервано вибори. — Дня 2 с. м. около 8 год. вечером згоріло в Старім Самборі 5 міщаньских загород. Огонь вчинив ся з ось якої причини. Жид-гандляр, що в невеликій, дерев'яній шопчині міщанина мав склад нафти, бензини, терпентини, покосту та инших дуже легко запальних артикулів, пішов до сего складу з горіючою сьвічкою тай бензина запалила ся. Лиш завдяки тому, що в містї було якраз войско 9 пп., котре прийшло на вправи і заняло ся гашенем огню, не прийшло до більшої катастрофи.

— Дуже розумна гадка про „туристику“. Проф. др. С. Рудницкий мав минулої недїлї з рамени „Тов. ім. П. Могили“ виклад, в котрім висказав про туристику дуже розумну і практичну гадку, варту того, щоби єї наша молодїж запамятала і практично в житє вводила. Прелеґент зазначив на початку, що то, що тепер загально розуміють під „туристикою“ не є поправдї нїякою туристикою, а радше спортом, в якім природа грає лиш ролю ґімнастичних приладів — а ми би додали ще до сего, що спортом, який найчастїйше веде на зломане карку. Така туристика не лиш, що не причиняє ся до пізнаня околиці, але навіть не сповняє задачі, яку їй придають, скріпленя фізичної сили і здоровля туриста. Тому на думку прелеґента, дотеперішну туристику треба замінити „мандрівкою“ і то мандрівкою не лиш в гори але й у инші сторони, бо не лиш верховина має свою красу, свій чар тай для здоровля пригожі обставини. Така лиш „туристика“ може причинити ся до пізнаня своєї і чужої землї та народу. Зворот до такого способу туристики зазначує ся вже й в Німеччинї. У нас тим лекше его ввести, бо доси у нас не було майже нїякої туристики.

— Довгий вік. В Петербурзї живе — так бодай доносять деякі ґазети — 137-лїтний ветеран, пенсионований вахмайстер А. Н. Шмід. Мимо так пізного віку виглядає він добре, чує ся здоровим і має знаменитий зір. Він родив ся в 1773 р. і за цариці Катерини II. 1796 р. вступив у воєнну службу, в котрій брав діяльну участь у таких війнах: проти Наполеона 1812 р., в перскій 1827 — 29 рр., проти польского повстаня 1831 — 32, в поході на Угорщину 1848 р., в кримскій кампанії під Севастополем і вкінци в послїдній росийсько-турецкій війнї. Значить в послїдне брав він участь в війнї як 105-лїтний старець. В відставку пішов 1857 р. — Все би красно було, коби лиш цїла тота історія не була дневникарскою „качкою“, одною з тих, які часто лїтом підчас спеки, в так званім мертвім сезонї до ґазет залїтають. Про того Шміда писали ґазети вже перед кількома роками а тоді машерував він пішки на якийсь войсковий ювилей до Петербурга, мабуть чи не десь аж знад Дону.

плятформі ваги сидить споро черевагий і з поважним напруженем жде тої хвилї, коли єму скажуть, що він знов щось трошки стратив на вазї. Тодї на его лици заблисне радість, котрої годї не повитати з цїлого серця. Я робив собі нераз ту приятність, що старав ся бути сьвідком таких подій і они зачисляють ся до моїх найкрасших спиминів з куцелевих місць в Европі. Длятого я такий вдячний децимальний вазї; тїшу ся за кождий раз в души, коли єї побачу. Деинде важать на нїй товари а тут в Маріенбадї важать радників двору, цїсарских радників, тайних радників, комерцийних радників, лицарів і ґрафів, бурмістрів і міністрів з обвислими і задертими черевами, з волями, підбородками та здутими шиями. Они сходять ся тут з ріжних сторін сьвіта; навіть Американцї і Австралийцї можна тут побачити а вже найбільше Німцїв з північної Німеччини.

Я познакомив ся був тут з одним паном з Берлина, у котрого лице було таке товсте, що можна було гадати, що єму сало з его черева так високо підлїзло. Він сам заєдно з того сьміяв ся і рот єму не замикав ся. Казав, що его лице мусить бути безнастанно в руху, щоби схудло. Иноді так вже ним нарушав ся, що єму вже духу не ставало а тоді вже не міг видобути з себе иншого голосу як лиш „Фуу!“ До того ще то его лице було дьвобате а він сам жартував собі з того та казав: „То тому, що я одного разу сїв моїм лицем на плетене крісло“. В Маріенбадї можуть люди не одно собі позволяти, що деинде би їм не уходило. Майже не хоче ся вірити, які натяки роблять там в розмові дуже делїкатні панове і панї; то мабуть має свою причину в ґляуберскій соли тої благородної цїлющої водиці.

Скоро закінчить ся попиванє і походжуванє межи Хрестовим жерелом а жерелом Фердинанда і перезвучить послїдний звук скрипки, опорожнює ся алея і всї курацийні гості спішать до якої елеґантної каварнї, щоби там поснїдати. Під широкою кришею, що затїнює велике місце заставлене столами і стільцями, можна добре придивити ся, як то тоті паньство роблять, що так дуже товстїють; кілько тут за одну годину з'їдять варених яєць, біфстіків, шинки, студеної печені, печива і чаю не дасть ся описати. Здає ся, що тоті люди заморені голодом приходять сюди і не можуть діждати ся тої хвилї, коли вернуть від води, що їм має помочи, до річий, що противні тому лїченю. До того ще причиняє ся значно і доброта тих артикулів поживи, які тут їм подають. Именно шинка в Маріенбадї єсть незвичайно делїкатна; єї печуть там пекарі в тїстї поволи, доки аж зовсїм не змякне. Тим способом задержує она весь свій смак і запах. Декотрі гості курацийні з'їдають велику масу такої шинки; менї казали, що она длятого так дуже надить, бо така делїкатно рожева. Двох моїх приятелїв, котрі що дня зрана казали давати собі по кілька разів по повнім тарели, забрав Господь в їх затовстїлости серця. Бо й робили так, щоби до того прийшло. Повинні були жити в Маріенбадї так, як того вимагає курация а они в день пили цїлющу воду а вечером шампана кілько лиш дало ся.

По снїданю гості курацийні, котрі справдї хотять, щоби схудли, роблять довші проходи по сосновім лїсї, другі їдуть купати ся, ще инші до жерела в лїсї. Тут справдї дуже любе місце. Біле підсїнє на стовпах жерельної галї, темна зелень високопенного лїса, лавка в тїни недалеких лип, красно удержані площі зарослі муравою, милозвучна музика, елеґантна публика, що прохожає ся і попиває лагідної водиці з жерела, лагідне навіть серед лїтної спеки сьвітло сонця в само полудне і все то разом викликує такий настрій, робить чоловіка якимсь таким щасливим, що на хвилинку єму здає ся, що жиє межи найрозумнїйшими людьми. Але то лиш на хвилинку, бо небавком опісля, коли надійде пора обідова, видко всї реставрациї повні людий, що засїдають на всї застави.

Коли то скінчило ся, то слїдує тучаче спанє по обідї. Всї, що мають наклін до товстїня, сплять охотно по обідї а всї, що сплять по обідї, стають товсті. Оттак настає блудне колесо, з котрого трудно вийти. На щастє то спанє в Маріенбадї не триває довго, бо небавком лагодить ся кождий до вечірного питя курацийного, з котрого впрочім небогато собі тут щось роблять. То триває недовше як один прохід при музици, та й не може бути инакше, бо небавком щезає сонце поза вершками соснових лїсів а гірска стїнка пускає знов тїнь на красну долинку. Тоді то ідальні осьвітлюють ся величаво, а коли подивити ся крізь вікно до середини, то видко рожеві, блїдосині, кремові дами, між котрими сидять панове в чорнім вечірнім одїню. Всїм роти не замикають ся від балаканя і їди. Задуманий придивляв ся я хвилинку такому видовищу а відтак пішов до парку, де вже було темно, хоч небо в горі ще ясно сьвітило ся. Там лїтали довкола ластівки та ловили комашки для своїх пажерливих молоденьких.

(Дальше буде).

— **Голодова смерть міліонерки.** В Москві померла недавно голодовою смертию міліонерка, княгиня Шаховска. За послідних 20 літ вела она самотне житє; у великім своїм домі зай мала лише дві комнати. Комнат сих весь час ані разу не покидала. Служниці, що їй послугувала, не впускала ані на крок до свого мешканя, а гроші на їду давала їй крізь шпару в дверех. Комнат ніколи ані не вітрено ані порядковано. Одного разу московский ґубернатор хотів дістати ся до мешканя княгині, щоби переконати ся особисто, чи ще жиє. Однак она єго не впустила і заявила крізь замкнені двері, що якби мужчина знайшов ся в єї мешканю, відбере собі житє. Ґубернатор занехав свої відвідини та іменував опікункою недужої на умі княгині ґрафиню Толсту. На кілька днів перед смертию княгиня перестала дзвонити на свою служницю. Коли виважено двері, представив ся страшний образ нехарности. Княгиня лежала в лахманах на твердім тапчані. Подерта сорочка вкривала худе тіло славної колись красавиці, що перед своїм вінчанем втратила в загадочний спосіб судженого, офіцира ґвардиї. Секция ствердила, що смерть княгині наступила наслідком паралїжу серця. Жолудок був зовсім пустий. Під тапчаном знайдено міліон рублів готівкою, завинених в шмати. Крім того лишила доми і земский маєток.

— **Нове карабінове стрільно в австро-угорскій армії.** Заведенє нової муніциї у французкій і німецкій армії спонукало також управу нашої армії приступити до улїпшеня своєї муніциї для піхоти. Дотеперішна муниция складає ся із слабодимного табличкового пороху з нітроцелюльози та із стрільна, зложеного з олова і із сталевого плаща, на кінци заокругленого. Початкова скорість стрільна 620 метрів на секунду, між тим коли при нїмецкім карабіні 860 метрів на секунду. З підвисшенем початкової скорости зростає очевидно пробийна сила і малїє луковатість лету. Нове стрільно є довге на 28 цм., є острокрінчасте і крім сталевого плаща має сталеве жало. Новий нітроґліцериновий порох надає єму початкової скорости 900 метрів на секунду. То значне підвисшенє початкової скорости вимагає зміни подїлки віддалї (Aufsatz-у), який уживає ся тепер у нас двоякий: взорець з 1895 р. і з 1888 р., сей послїдний зреформований 1890 р.

Господарство, промисл і торговля

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** у Львові розписала лїцитацию на доставу вугля ковальского і коксу на рік 1912.

Близші услівя і формулярі оферт можна дістати в бюрі IV. ц. к. Дирекциї від 15 мая до 14 червня с. р.

Оферти можна вносити до 15 червня с. р. 12 година в полудне.

—В „Gazet-ї Lwowsk-ій“ і „Czasopism-ї techniczn-ім“ оголошує ц. к. Дирекция зелїзниць держ. у Львові розписанє оферт на доставу і монтованє зелїзної конструкциї кладки в км. 244²/₃ в Перемишли.

Оферти належить вносити найдальше до 30 мая 1911 до 12 години в полуднє.

Загальні і подрібні услівя достави можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. відділ для удержаня і будови зелїзниць, де можна також дістати формулярі на оферти.

Ціна збіжа у Львові.

дня 9-го мая:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·90	до	12·10
Жито	7·60	„	7·80
Овес	8·70	„	8·90
Ячмінь пашний	8·20	„	8·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	12·—
Вика	10·—	„	10·50
Бобик	8·—	„	8·30
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Телеґрами.

Ель Пазо 10 мая. Підчас приступу на Хуарец завела ся завзята улична борба. Число убитих подають на 300, в тім 15 горожан Сполучених Держав.

Астрахан 10 мая. Маґазини муки в пристани стоять в огни. Шкода значна.

Петербург 10 мая. „Реч“ доносить, що рада міністрів ухвалила остаточно замкнути наради Думи на 3 тиждні. Рада державна буде радити до перших днів червня.

Льондон 10 мая. В Единбурґї згорів вчера театр „Empire-palace“ і згинуло богато осіб. Доси видобуто 7 трупів.

Вашинґтон 10 мая. Найбільше занепокоєнє викликує тут обставина, що Мадеро як здаєсь тратить власть над войском ворохобників.

Петербург 10 мая. Міністер справедливости предложив Думі проєкт закона в справі кар за продайність. В мотивах вказано на надужитя викриті при ревізиях сенаторских. Міністер предкладає доповненє карного закона в тім дусї, щоби продайність урядників державних і громадских була карана грошевою карою до 1000 рублів і вязницею від 2 місяців до 6 літ.

Надіслане.

Церковні річи

— — **Найкрасші і найдешевші продає** — —

„Достава“

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Рускій ч. 20 (в каменици „Днїстра“), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести ліхтарі, сьвічники, таци, патерици, кивоти, плащеници, образи (церковні і до хат), цьвіти всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолочения і ризи до направи.

Удїл виносить 10 К (1 К вписове), за гроші зложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Оповіщенє.

Подаю сим до відомости всім інтересованим, що від пять (5) літ занимаюсь копанєм керниць (студень) з бетоновими рурами. Роботу мою виконую скоро в кождій порі року і для цілковитого вдоволеня властителя керниці.

Піднимаюсь виконати і вставити рури до керниці до 50 метрової глубини. Рівнож обовязуюсь ся направити і викінчити розпочаті а недокінчені і зіпсовані керниці иншими а не фаховими майстрами. Близших пояснень і інформаций на жаданє подаю устно і письменно.

Іван Лесюк

господар в **Ковалівці, п. п. Яблонів** коло **Коломиї.**

— **Подорож довкола землї,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов педагоґічного у Львові. Ціна 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{22}, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1**^{30}, **2** §) 5·48, 7^{15}†) **8**·25, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.
З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.
З Черновець: **12**^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6**^{26}, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.
З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.
Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·**35, 3·40, **8·**22, 8·45, **2·**30§), **2·**45, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·**00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щодень, †) до Мшани.
До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·**18, 8·46, 11·13.
†) до Красного.
До Черновець: **2·**50, 6·10, **9·**15, 9·37, **2·**20, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.
До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.
До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{00}.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.
До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Крехівецкий

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).